

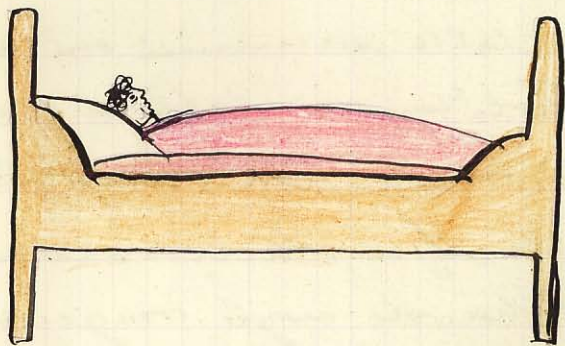
Historie

Om samfundet.

1914

Den gamle Lærer fortæller:
Nu skal jeg fortælle jer
en sandfærdig Historie: Mens
jeg i mine unge Dage var paa
Gymnasiet, sad jeg og en Kam-
merat sammen paa mit Va-
relse og talte sammen om al
Plays Troldtoj; vi talte om, hvor
vidt vi troede paa Nisser, Heks-
se o. s. v. Min Kammerat,
der til havde nogle originale
Fjæver, sagde, at man skulde
tro, der maatte være noget om
det, siden der var saadan
talt derom; jeg derimod holdt

paa, at det hele var Oprind
og kin Faste af Folkes Fantasie.
Vi sad længe og talte om det, og
Klokken blev mange, inden
han forlod mig. Jeg gik i Sen
og tog mig et billigt Grin over

min naive Ven, der troede
paa Nisser og Trolde eller i
hver Tilfælde paa nogle usyn-
lige Væsen. Da jeg havde lig-

get lidt og mødt mig over havet
faldt jeg i Tvivl. Pludselig
vandede jeg ved en Støj, der
kom fra et Vægstak, jeg havde
de i Værelset, og da jeg saa
i den Retning, opdagede
jeg et Lysstak fra Skabet.
Jeg troede, det var Alder skyn.
Se mig at lække Skaber op;
men hvad beskriver min
Forbavselse, da jeg ser en
roligt Lys komme fra en
Kul, der var i Bunden; jeg
opdagede, at det slet ikke
var varmt og lagde mig da
paa Maven og kiggede ned

gennem Hullet. Men havde
de sig ikke lignet ned, var
jeg faldet om af Forbavselse;
thi med under mit Skals
var et stort Rium, og der vandrede
de det med al Dags Smaskrav
med røde Topknieer paa. Jeg
blev helt ærgert ved at se
det; thi saa havde min Ynd
altsaa alligevel Ret, og det var
mig, der havde den forkerte
Tro; men for Fremtiden skulde
de den blive anderledes. Jeg
lagde mig stædte til, hvordan
de arbejdede, der var en hel
Koloni: der var Snekkere, Sme:

de o. s. v. Der var ogsaa en
Lærer, der holdt Skole for
en del af Nisseboerne.

Det var helt normalt at
se, og jeg kom ved Synet af
det til at se højt. Pludselig
stansede alle arbejder, og
alle saa i Retning af mig,
noget blev længe og løb væk.

men frem mellem den traad
den disse, og ikke for havde
lagt Mætte til; han vinkede
af mig, og jeg klemte mig

gennem Stillet ned til den,
og var det ikke bange, da de
alle saa saa venlige ud. Kon:
gen; thi Nissekongen var der,
talte til mig og sagde: Træd
blot nærmere, og fortæl os, og

sig, om vi ikke er Olykke
Nisser; vi hoite nok per
Sambale i Ofte og arprede
os over din Vantro, derfor
har vi lavet denne Støj for
at kalde dig hid. Men for
at vise dig, at vi er gode
Væener, vil jeg indbyde dig
til at se hele vor Menage
her; du kan frit gaa om
hvor du vil. Jeg saa mig da
om og talte med mange
af Nisserne, ligeledes ~~fandt~~
visiterede jeg Skolen og fandt
den indmærket. Da jeg havde
gaaet om 1 Times Tid, kaldte

Kongen igen paa mig og sagde:
"Forlad os nu; thi dagen nær-
mer sig, og vi maa til Ro, men
nu haaber vi, du er tilbøielig
for din Vantro, gaa nu
silbage og giv din Ven en
Udskyldning og tank paa
venligt paa os. Derpaa rak-
te han mig en fin Nisse-
trøie af Silke, som jeg skulde
have til Erindring om den.
Jeg stak Huen i Lommen
og skyndte mig silbage
til Høllen. Men det gik
Caysernt med at komme
gennem det, da det var

saar frampt. Pludselig;
mens jeg sad fast der i
Reverien blev der banket

sket paa mine Kam-
merdør, og en kendt Stem-
me raabte: "Kommer du
ikke, klokken er snart
8." Jeg kiggede mig om, og
jeg laa da i mine Senge for-
sunder af Vatters Opbe-
velser. Det første jeg saag,

var Nissehuen men den
var ret. Glad over, at
jeg alligevel ikke havde
noget Brev for, at min
Kammerat havde Ret,
skrydte jeg mig i Tøjel
og gik til Gårdsmanden.

Gladelig Jul!

Gladely
Zit!

Goet
Njaar!